

*Duchovní správa ve Starém Rožmitále
a všichni, kdo se podílejí na vydávání
Farního zpravodaje, přejí čtenářům radostné
prožití velikonočních svátků naděje a vykoupení.*

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 6 Ročník IV

1. dubna 2007

Úmysly mší svatých od 2. dubna do 29. dubna 2007

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 2.4.	Mše sv. není	Po 9.4. M 8.15	Za Annu a Josefa Hulmanovy
Út 3.4. M	Za rodiče Stehlíkovy a za členy jejich rodů	Út 10.4.	Mše sv. není – intence za Rostislava Němečka, jeho rodiče a sourozence bude odsl. v Č.B.
St 4.4. M	Na poděkování za Boží ochranu, za rodiče Trčkovy a celý rod	St 11.4.	Mše sv. není – intence za rodiče Větrovských a Drazdřkovy a oba řody bude odsl. v Č.B.
Čt 5.4. R 18.00	Za Františku Baliharovou, manžela Jana a dceru Miladu	Čt 12.4.	Mše sv. není – intence za Boží požehnání a pomoc pro děti a vnoučata bude odsl. v Č.B.
Pá 6.4. R 18.00	Velkopáteční obřady	Pá 13.4.	Mše sv. není – intence za Mirumila Pechara, ing. Františka Durdila a rodiče z obojí strany bude odsl. v Č.B.
So 7.4. R 20.00	Za všechny pokřtěné v tomto roce	So 14.4. M	Za rodinu Holanovu
Ne 8.4. R 8.15	Za Petra a Marii Brindzovy, syny Juraje a Michala, oboje rodiče, rodinu Dvořákovy, Josefa a Marii Dvořákovy a oboje rodiče	Ne 15.4. R	Za farnosti

Po 16.4.	mše sv. není	Po 23.4.	mše sv. není
Út 17.4. M	Za Marii a Karla Fialovy, jejich rodiče a rodinu Zemkovu	Út 24.4. M	Za Petra a Marii Brindzovy, syny Juraje a Michala, oboje rodiče, rodinu Dvořákovy, Josefa a Marii Dvořákovy a oboje rodiče
St 18.4. M	Za Karlu a Františka Milcových	St 25.4. M	Za ř Josefa Průšu
Čt 19.4. m	Za Ignáce a Annu Solčány a rodiče	Čt 26.4. m	Za Marii Holanovou a Josefa Hájka
Pá 20.4. M	Za Miloslava Muchnu a jeho rodiče	Pá 27.4. M	Za Rudolfa Brišku
So 21.4. M	Za ř Jiřího Tenoru, rod Tenorů a Hubáčků	So 28.4. M	Za Josefa Šťastku a manželku
Ne 22.4. R	Za Václava, Marii a Stanislava Trčkovy, rod Trčků a Hořejších	Ne 29.4. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 25.4. 2007. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i stylist. úprava.

Květy Velikonoc

Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou - a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Mt 6,29

Vždy když v době postní přijdeme do kostela, překvapí nás jeho určitá strohost a smutek. Vypadá jaksi pustě. Přemýšlel jsem, čím to asi může být, a povšiml si, že to působí docela nepatrná věc: v postě není kostel vyzdoben květinami. Co si tak pomíjivého, zranitelného a pro prakticky smyšlejšího muže dokonce možná zbytečného, může zcela změnit náladu a atmosféru místa. Květina za chvíli zvadne, ale předtím přinese velikou radost.

Jen si vzpomeňme na kostel při svátku Božího Těla, kdy je vše zelené, optimistické, plné naděje, kdy se sypou lístky na cestu před Nejsvětější svátostí, na horký letní den, kdy vstoupíme do kostela provoněného lillemi nebo i jen na tichou, smutnou krásu Božího hrobu obklopeného bílými květy. Ne nadarmo na největší mariánský svátek – o Nanebevzetí Panny Marie – žehná církev květiny. Možná se právě i zde ozývá hluboká lidská touha po obnově ztracené rajske zahrady, podobně jako ji zaslechne v biblické Písni písní.

Vedle Božího slova, vedle hlubokých obřadů a liturgické hudby k nám nenápadně v každém chrámě mluví i květiny. Málokdo si jejich řeči povšimne, ale kdyby zmlkla a kostel byl celý rok bez nich, něco by nám v něm velice scházelo. Říkají vlastně cosi o našem životě: i my jsme zde jen nakrátko, už žalmista říká, že náš život je jako polní bylina, která ráno kvete a večer zvadne, ale i my zde máme žít pro oslavu Boží a k radosti pro druhé. Máme svým životem zdobit svět, který je největším a nejkrásnějším Božím chrámem. Plnit svůj úkol, dokud trvá nám vymezený čas a věřit, že až náš zdejší život uvadne, nebudeme vyhozeni na kompost, ale rozkveteme navždy k úžasné kráse. Vždy když přicházíme do Božího domu, máme se tázat sami sebe: budu tento svatostánek, toto shromáždění zdobit a obohacovat, nebo spíše hyzdit? Ne svou tvář, postavou a oblečením, ale svým nitrem, svou hněvivou a otrávenou náladou, svými nesmířnými hříchy? Nejsem na světě spíš protivným neužitečným plevelem, nedusím druhé, kteří také chtějí růst? A naopak, kdo je v mém životě květem, který mi přináší radost?

Jak čteme v Listu Židům, Bůh k nám opravdu mluví mnohokrát a mnoha způsoby. Ale obvykle k tomu potřebuje lidské spolupracovníky. Věci nadpřirozené vyžadují vždy pozemský, hmotný a lidský základ. Boží slovo neuslyšíme bez kazatele, liturgické obřady ožijí jen skrze kněze, liturgická hudba k nám přináší kousek nebo díky zpěvákům a hudebníkům. Hostie musí kdosi upéci a víno vylisovat. Zrovna tak i za to, že se náš chrám o svátcích znovu podobá ráji, vděčíme ochotné službě několika žen, které zůstávají skromně v pozadí. Jejich službu neberme jako samozřejmost. Cítím vůči nim velikou vděčnost a chtěl bych jim alespoň tímto způsobem poděkovat i za vás, návštěvníky našich rožmitalských kostelů. Dobře jsem si vědom, kolik věnují zdobením úsilí a času, jak někdy obtížně shánějí co nejkrásnější květiny a s velkým vkusem je aranžují. Při každé bohoslužbě však také získávají zvláštní užitky pro duši, které jsou určeny těm, kdo se nějak zasloužili o to, že mše sv. může být důstojně slavena. Mají velký podíl na Božské liturgii. Prosím také všechny, kdo mají rádi hezký vyzdobený kostel, aby se neostýchali připojit. Pokud nemají vlastní zahrádku, ochotně jim zakoupené květiny proplatím. Není se ani třeba stydět, že budou druzí kriticky posuzovat jejich výzdobu – vždyť to konáme nejen pro lidi, ale i pro našeho Pána, který se po svém zmrtyvýchvstání ukázal Marii Magdalské jako zahradník a řekl jí: „Neboj se“.

Tak se už těším, jak náš kostel na Velikonoce opět rozkvetě a posílí naši víru ve Vzkříšeného a že rozkvetě i ochota a vkus dalších věřících, kteří se pustí do této významné služby. Bůh jim všem za to jistě požehná. Děkuji upřímně též všem, kdo i letos, jako v minulých letech, přispějí finančními dary na velikonoční květinovou výzdobu.

P. Ivo Prokop

Svatý týden a Velikonoce v rožmitálských kostelích

Farní kostel Povýšení sv. Kříže

1. dubna – Květná neděle

8.15 hod. – průvod do kostela, mše sv. se zpívanými pašijemi sv. Lukáše

Triduum

5. dubna – Zelený čtvrtek

18.00 hod. – mše sv. s připomínkou Poslední večeře Páně

6. dubna – Velký pátek

17.30 hod. – poslední křížová cesta

18.00 hod. – velkopáteční obřady se zpívanými pašijemi sv. Jana,
Připomínka ukřižování a smrti Ježíše Krista

Na závěr zazní Hymnus Ecce quomodo... (Hle, jak umírá Spravedlivý) od J.J. Ryby

7. dubna – Bílá sobota

slavná vigílie Zmrtvýchvstání Páně po západu Slunce

od 20.00 hod. – obřady venku

svěcení ohně a velikonoční svíce, průvod se svícemi do kostela, čtvero čtení ze Starého zákona a čtvero starozákonních žalmů, slavné Gloria, svěcení křestní vody
obnova křestních slibů

8. dubna – Boží hod velikonoční

8.15 hodin – slavná mše sv., oslava Zmrtvýchvstání Páně

Na závěr zazní Píseň k Panně Marii na Velikonoce neb Regina coeli z r. 1798 od J. J. Ryby

Kostel sv. Jana Nepomuckého na Náměstí

9. dubna – Pondělí velikonoční

8.15 hod. – mše sv.

Upozornění: Na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu se před obřady nebude zpovídat!

Hudba ve Svatém týdnu

Svatý týden, počínající Květnou nedělí a vrcholící na Boží hod velikonoční se nejen do liturgických obřadů, ale i do chrámové hudby promítá jako skutečná, gradující a do detailů s úctou propracovaná a zároveň i každý rok prožívaná velkolepá oslava lidského vykoupění skrze obět Ježíše Krista.

Stejně tak, jako je v postě kostel bez květin strohý a smutný, je i hudba postní doby bolestná, tklivá, vedoucí k zamyšlení a meditaci. Lesklé a zvučné rejstříky varhan odpočívají a čekají až přijde jejich čas. Nezpívá se Gloria ani Aleluja.

Chrámoví zpěváci a hudebníci se v tomto období intenzivněji než kdy jindy připravují na nastávající svátky. Není divu, čeká je nejdůležitější a nejnáročnější týden v liturgickém roce. Ani Vánoce s Českou mší vánoční nekladou na zpěváky takové požadavky, jako svaté třídění a Boží hod.

Na Květnou neděli jsou po slavném vstupu do kostela s ratolestmi v rukou účastníci vtaženi do liturgie připomínající spíše obřady Velkého pátku. Zpívají se pašije a vše jako by se ještě více zahalilo do smutku. To Zelený čtvrtek je jiný. Vrací se Gloria, probíhá obřad mytí nohou, přijímá se pod obojí, zkrátka slavnost, jak má být. Velkopáteční obřady jsou skutečně hlubokou připomínkou Kristovy oběti. Zpívají se pašije sv. Jana, při uctívání kříže znějí Výtky (výčitky) Spasitelovy.

3. Slavení Velikonoc

- potřeba 12 mužů na mytí nohou

4. Zájezd KDU-ČSL 9. 6. 2007 do západních Čech

5. Slavení Božího Těla

- odsouhlaseno slavit v neděli, ne v týdnu

- nutno připravit v pátek, neboť v sobotu je zájezd KDU-ČSL

6. Oslava 75. narozenin pana kardinála Vlka – 16. 6. v 10.00 hod ve farním kostele

- pohoštění na faře – forma „švédských stolů“

- nutno ještě domluvit pomoc při organizaci oslavy, občerstvení

7. P. P. Stulík oslaví v Rožmitále 60 let kněžství 1. 7. 2007

- navštíví těž pouť ve Hvožd'anech

8. 5. 5. 2007 bude Dětská vikariátní pouť

9. Pout' k P. Marii Březnické se uskuteční 12. 5. 2007 v 11.00 hod

10. Setkání mladých na faře cca 1x za 2 měsíce, návrh: posunout konání sobotní mše sv. na ráno

11. Potřeba zaštukování otvorů po dřívějších reproduktorech od mikrofonů ve farním kostele

12. Roztažení koberce ve Farním kostele

Dne 30. 3. 2007 zapsala: Jana Horníková

Zprávy a oznámení

Obřad mytí nohou

Prosím opět dvanáct mužů, kteří budou ochotni zúčastnit se při mši na památku Poslední večeře Páně na Zelený čtvrtek starobylého obřadu mytí nohou. Odměnou jim bude nejen čisté chodidlo, ale i pozvání k pohoštění na faru.

Adorace na Bílou sobotu

Na Bílou sobotu bude možno během dne navštívit ve farním kostele Boží hrob a adorovat zde umčeného Spasitele. Prosím, aby se zájemci zapsali na listinu, která bude v předstihu k dispozici v kostele. Kostel by neměl ani na chvíli zůstat prázdný.

Sbírka na potřeby diecéze

Na Boží hod velikonoční 8. dubna připadá sbírka na potřeby českobudějovické diecéze.

Nepřítomnost ve farnosti

Od úterý 10. do pátku 13. dubna nebudu přítomen ve farnosti a tudíž ani nebudou slouženy mše sv. Intence odsloužím v Č. Budějovicích.

Koncert učitelů a žáků ZUŠ

V neděli 15. dubna se od 16.00 hod. koná v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále koncert učitelů a žáků zdejší Základní umělecké školy. Koncert je pořádán k 192. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby, jehož díla také zazní. Po skončení následuje krátká vzpomínka u Rybova hrobu. Vstupné je dobrovolné.

Mše v domově důchodců

Poprvé po Velikonocích bude sloužena v kapli domova důchodců mše sv. ve čtvrtek 19. dubna od 15.00 hod.

Další koncert

V neděli 22. dubna vystoupí ve starorožmitálském kostele Komorní ženský sbor Charmone z Prahy. Na programu: skladby G. Duffaye, O. Lassa, G.P. Palestriny, K. B. Kopřiva, E. Berlioz, C. Orffa, G.B. Pergolesiho aj. Začátek koncertu je v 16.00 hod.

Zaslechne zde i další tklivé melodie, např. Plačte andělové od Adama Michny z Otradovic, v závěru pak zaznívá Hymnus Ecce quomodo (Hle, jak umírá Spravedlivý) od Jakuba Jana Ryby. Vše se zpívá bez varhan, proto je to tak náročné.

Největší svátek v roce, tedy Boží hod velikonoční má být spolu s noční vigilií tou největší oslavou Kristova zmrtvýchvstání. Ze všech stran zní Aleluja, varhany burácejí, zpěváci zpívají, co jim síly stačí.

Protože letos vychází Boží hod na neděli 8. dubna, na niž připadá i 192. výročí smrti Jakuba Jana Ryby, rozhodli jsme se pro tuto slavnost nastudovat jednu krásnou, leč náročnou skladbu, kterou zde Ryba napsal v r. 1798 a která je přímo pro tuto příležitost určena. Dílo nese název Píseň k Panně Marii na Velikonoce neb Regina coeli a Ryba je původně zkomponoval (jak bylo jeho zvykem) pro soprán sólo, smíšený sbor, orchestr a varhany. Protože nedisponujeme tolika hráči, vzali jsme zavděk verzí pro sólo, sbor a varhany, jejíž úprava pochází od P. Karla Břízy.

Velikonoční mariánský hymnus Regina coeli, tedy Vesel se (raduj se), nebes královno, jakýsi radostný protipól bolestného Stabat Mater, zkomponovala řada českých i světových skladatelů. Sám Ryba tento text hudebně zpracoval desetkrát, ovšem v českém jazyce pouze jednou. Skladba jako celek nezapře autora, její jásavé melodie musí chytit za srdce snad každého. Střídají se s tklivými a prosebnými částmi, aby v závěru vygradovaly do několikerého jásavého Aleluja. Vzhledem k mnohdy vypjatým hlasovým polohám však nelze zaručit stoprocentní srozumitelnost textu, proto jej zde uvádíme.

*Vesel se, nebes Královno, plesej světa Císařovno,
neb Syn Tvůj, jehož's nosila, vstal z mrtvých, Matičko milá.
Jehož's mrtvého plakala, vstal z mrtvých Kristus Tvá chvála, aleluja.
Vesel se, nebes Královno, plesej, světa císařovno,
neb Syn Tvůj jehož's nosila, vstal z mrtvých, Matičko milá, aleluja.
Vesel se, nebes Královno, plesej, světa Císařovno,
neb Syn Tvůj jehož's nosila, vstal z mrtvých, Matičko milá,
jehož's mrtvého plakala, vstal z mrtvých Kristus Tvá chvála,
tělo, jež nahé viselo, v rouše slávy se zaskvělo, aleluja.
Přimluv se za nás u Něho, přimluv se za nás, za nás u Něho.
Již všecek krásný, krásný a šťastný, více než slunce, než slunce jasný,
v té své slávě a jasnosti zůstane na věčnosti, aleluja.
Raduj se ze slávy Jeho, přimluv se za nás u Něho, aleluja.*

Od Rybovy smrti uplyne na Boží hod 192 let. Těžko říci, zda se tady tato skladba po jeho smrti někdy zpívala. Nyní se k ní vracíme. Není to jen odkaz hudebního mistra Ryby, ale především odkaz zbožného člověka, z jehož nitra vytryskly jásavé melodie k oslavě Boží a Panny Marie. A není bez zájmovosti, že tuto skladbu napsal Ryba právě ve svých 33 letech. V den, kdy oslavujeme Kristovo zmrtvýchvstání si zároveň připomeneme i bolestné výročí Rybovo. Jako v životě prolíná se i zde radost a bolest. Ale jako po bolestném Velkém pátku přijde jásavé Aleluja velikonočního rána, tak i přes tragický Rybův konec přichází ocenění jeho díla a pochopení jeho odkazu. Rybova hudba žije dále. Bohu díky. A Pán Bůh zaplat' všem, kdož zpívají.

Ivana Hoyerová

Z historie 51. část – P. František Roubík (8.)

V minulém díle našeho historického seriálu jsme naše předky opustili v r. 1917, tedy přesně před 90 lety. Rok to byl nanejvýš pohnutý. Dle farní kroniky k němu patří ještě několik málo událostí, které bychom neměli opominout. První je záležitost ryze praktická, týkala se dřevěné kolny, kterou kvůli laxnosti úřadů raději nechal zbudovat sám farář. Chtěl se zasadit o to, aby byla kolna uznána jako majetek církevní (farní), ne jako soukromý majetek faráře. „*Ku podané žádosti ohledně převzetí postavené dřevěné kolny došlo vysoké rozhodnutí ze dne 19.8.1916 č. 1760, že nebylo možno žádosti ohledně převzetí kolny vyhověti, jednak z důvodu, že ku zavazeni církevního jmění ve smyslu ministerského nařízení ze dne 20.6.1860 ř.z.č.162 musil by předcházeti souhlas dozorcích orgánů, který docíliti nebylo by možno z důvodu technického místního šetření. Ježto kolna tato zůstává majetkem dp. faráře, jest nezbytno, by kolnu dp. farář, zdali již tak neučinil, dal proti požáru pojistiti*

u Adriatiky di Sicurta, správa pro pojišťování církevních předmětů, Praha IV. 56, kde též přiléhající stodola jest pojištěna.“ Lapálie s kolnou neměla mít zkrátka konce.

„*Dne 15. srpna 1917 posvěcen v Pňovicích kříž u okres. silnice k Březnici od rodiny Jeníčkové (Loučkové) na památku jejich syna padlého ve válce. Světitel P. Filip Konečný, dominikán z Českých Budějovic.*“

Náš region také poprvé navštívil nový arcibiskup. „*Při první návštěvě Jeho Milosti nejdp. arcibiskupa Pavla Huyna na Svaté Hoře v létě r. 1917 učinili Jemu poklonu z Rožmitála, p. arcib. lesmistr Karel Sölch, p. arcib. správce a patronátní komisař Fr. Lipanský a farář Fr. Roubík. Farář se pan arcibiskup tázal na duchovní poměry a potřeby farnosti starorožmitálské. Když byl farářem upozorněn pan arcibiskup, že v Záběhlé měla by býti vystavěna větší kaple pro služby Boží pro vzdálenost osady té od farního kostela (10 km) a že je ve faře inventární kočár pro nemocné těžký, ihned poručil pánům arcib. úředníkům, aby dali porážet dříví v lese pro stavbu dřevěné kaple v Záběhlé a do fary dali lehký kočár. A pravil p. arcibiskup, že v městě Rožmitále bude fara.*“

Veskrze pozitivní zprávou je zmínka o počtu nově vysvěcených kněží. „*Roku toho vysvěceno dne 2. června 1918 v Č. Budějovicích 26 kněží.*“

Na starorožmitálské faře se toho roku také vystřídali kaplani. „*Dne 29. července 1918 odešel odtud vp. Josef Kůrka, I. kaplan, jenž od září 1912 zde působil. Vynikl jako dovedný kazatel. Stal se kaplanem v Dolní Cerekvi. Na jeho místo byl dosazen vp. Stanislav Turek, osobní děkan v Tochovicích. Narodil se dne 27. října 1893 ve Volyni, vysvěcen byl 17. června 1917. Prvním kaplanem byl nyní vp. Rudolf Šuchman, vp. Stanislav Turek druhým. Nastoupil své místo dne 1. srpna 1918.*“

Válka již měla namále, ale stále dotírala. „*Vypsána VIII. válečná půjčka. Vládní nařízení se týkala: přidělu mýdla, péče o děti trpící nedostatkem výživy, prohlášení vojnů za mrtvé.*“

Zvony došly, ale kovů bylo stále potřeba. Tak přišly na řadu hromosvody. „*Toho roku snaty byly vojenskými úřady hromosvody na církevních budovách pro účely válečné. Drát měděný rekvirován a nahražen drátem železným na hromosvodcích obou kostelů, budovy farní a kaplanských.*“

A jako by toho nebylo málo, objevila se v Evropě zákeřná chřipka. „*Toho roku řádila na zdejší osadě a snad po celé Evropě epidemie chřipková (influenza), které podlehli hlavně lidé slabší konstrukce. Nemoc tato byla podobná epidemické chřipce r. 1890, ale úmrtí bylo nyní více. Přidružil se obyčejně zápal plic (pneumonia). Na zdejší farní osadě zemřelo r. 1918 osob 208, z nich na chřipku: (bohužel, pisatel číslo nevyplnil – pozn.).*“

Radostné události r. 1918 si necháme na příště. Těžko si však dokážeme představit tu radost z konce války a ze vzniku republiky.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová

Zápis ze schůzky Farní rady dne 29. 3. 2007, 18.00 hod.

1. Oprava varhan v Městském kostele

- celkem oprava varhan: 154.676,- Kč, zapláceno 73.246,- zbývá zaplatit 81.430,- Kč
- odsouhlaseno opravit – na varhany se hraje častěji v měst. kostele než ve farním kostele
- bude financováno z farních prostředků – nutno odložit pořízení nových lavic do městs. k.
- o dotaci není možné požádat – musí se žádat dostatečně dopředu, není kulturní památka p. Liška – do budoucna domluvit s památ. ústavem financování oprav jako kult. památky

2. Opravy

- střecha městského kostela – zajistila firma Vertigo Písek, ještě není faktura
- oprava okapů na farním kostele 15 000,- Kč financuje Biskupství ČB – havarijní fond
- Městský úřad Rožmitál dá příspěvek na opravu omítky Městského kostela – provede firma Rios, farnost dá 12 857,- Kč
- oprava střechy Farního kostela po orkánu stála 4 500,- Kč
- uřgována firma Tradice s.r.o. ohledně hlavních vchodových dveří Farního kostela – klesají, špatné zavírání
- restaurování cínové křtitelnice – z krajského úřadu dotace 50 000,-, Farnost Kč 33 000,-
- oprava fary – kuchyně, podlaha v místnosti pro scházení, pokud poskytne biskupství příspěvek